

8. Abram doet gehoorzaam wat God zegt

God vroeg aan Abram weg te gaan uit het huis en de stad waar hij woonde. Stel je voor dat jou dat gevraagd zou worden: wat zou jij dan doen? Dat is niet makkelijk hé? Maar Abram deed gehoorzaam wat God zei. Hij riep al zijn knechten. Hij vertelde hen dat ze op reis zouden gaan. Op reis naar een land, dat God voor hem uitgekozen had. Zij moesten er eerst voor zorgen dat alle dieren bij elkaar kwamen. Daarna gingen ze op weg. Abram, zijn vrouw Saraï, zijn vader, enkele familieleden – waarvan zijn neef Lot er een was –, zijn knechten en heel veel dieren. Het was een heel grote stoet.

God bracht hem in een heel mooi land: Kanaän. Dat zou nu voor hem en zijn kinderen zijn. Maar er woonden al zoveel mensen. Hoe moest dat nu? Maar een engel stelde hem gerust door te zeggen, dat God het land echt aan hem en zijn kinderen zou geven. Abram was heel blij en wilde God laten zien dat hij echt dankbaar was. Hij bouwde een altaar en bracht een offer om God te danken voor al zijn goedheid.

De mensen in het land zagen dat Abram anders was dan zij. Hij diende een God die goed voor hem zorgde. Abram werd heel rijk, zijn dieren waren bijna niet meer te tellen. Ook Lot kreeg veel dieren. Ze konden niet meer dicht bij elkaar blijven wonen. Want er was niet genoeg gras voor al die dieren. De knechten van Abram maakten ruzie met de knechten van Lot. Dat was niet goed. Abram zei tegen Lot: "ruzie maken is niet goed, we moeten maar niet bij elkaar blijven wonen. Kies jij maar waar je wilt wonen". Lot had Abram moeten laten kiezen, want God het land aan Abram beloofd, niet aan hem. Lot wilde alleen maar lekker veel gras voor zijn dieren. Hij koos een stuk waar dat groeide en waar veel water was. Lot dacht er niet aan dat hij daar bij mensen ging wonen die God helemaal niet wilden gehoorzamen. Mensen die veel slechte dingen deden.

Abram was nu alleen met zijn vrouw Saraï. Hij had geen kinderen. Maar God had hem toch kinderen beloofd? Saraï zei tegen hem, mijn slavin Hagar mag ook jouw vrouw zijn, dan krijgen we misschien wel een kind. Dat was wel raar. Maar zij dacht: Hagar is van mij, en als zij een kind krijgt zal dat ook van mij zijn. Abram vond dat goed, maar God had niet gezegd dat het zo moest. Zou God niet doen wat Hij beloofd heeft? Dat lees je de volgende keer.